

Vladimír Dousek

písnička

1.vstup

U řeky Berounky strávil velkou část dětství i dospělosti náš pamětník, pan Vladimír Dousek. Hladká skála, Kazín i berounské jezy ho inspirovaly k fotografování i filmování.

Vladimír Dousek se narodil 26. ledna 1942 v Praze, ze které se kvůli hrozbě náletů na konci války celá rodina přestěhovala do Černošic.

pamětník 1.17 – 1.58

„... rodiče si nebyli jistí, co se všechno může stát, tak si mysleli, že tady v Černošicích budeme víc v bezpečí, tak nás sem brzo zjara, ty nálety byly v únoru, tak tohle bylo potom v březnu, tak nás sem odvezli, protože babička tady měla takovej obyčejnej venkovskej domek, nebyl v zimě obyvatelnej, ale pro tyhleto provizorní, pro tu provizorní situaci se to nějak zobyvatelnilo a s babičkou a s dědečkem jsme byli s mojí sestrou tady v Černošicích...“

2. vstup

Do krajiny kolem Berounky se Vladimír Dousek hned zamiloval, dokonce i v době velkých vod byla krásná. Za horkých dnů se v ní dalo koupat, dala se i sjíždět. Pan Dousek a jeho kamarád pan Mirek Králík si půjčovali kánoe od místního advokáta pana Brauna. Pro zpestření jízdy vozívali s sebou gramofon, díky kterému o nich věděly celé Černošice – od železničního mostu až po jez. Svůj milovaný gramofon nakonec poslali kamarádi po řece, protože to pro ně už byl starý krám. Pan Dousek toho dodnes lituje.

pamětník 31.31-32.01

„... za našeho mládí ty velký vody, s těma jsme počítali každej rok a byli jsme nadšený, protože nám se to moc líbilo, protože jsme jezdili po loukách, který jsou tam u Lipenců, tam jsou pole a louky, tak my jsme tam po těch polích a loukách jezdili na tý kánoe,

takže se nám to líbilo. Nebo když přišla ta velká voda, tak pak to opadlo, ale tam zůstala, zamrzlo to a my jsme na těch loukách bruslili.“

4. vstup

Díky řece Berounce se Vladimír Dousek také potkal se svojí životní láskou, manželkou Ljubou.

pamětník 39.29-39.49

„... se svojí ženou jsem se seznámil tady v Černošicích, žena moje je tady z Černošic, bydlela tady na Vráži, chodily se koupat dolů k řece s kamarádkama... no, u řeky jsme se seznámili.“

voda

5. vstup

Pan Dousek se vyučil fotografem a celý život pracoval jako kameraman v České televizi. Točil všechno možné (lepší i horší kusy, jak sám říká) – pohádky, seriály, televizní přenosy a mnoho dalšího. Inscenací byly stovky, ne-li tisíce, a proto když dnes kouká na televizi, je občas sám překvapen, pod čím vším je podepsán.

voda

6. vstup

Po mnoha letech působení v České televizi ho to však táhlo zpátky k vodě. Vyměnil kameru za pero a celou krásu Berounky zaznamenal ve formě knih s vlastními jedinečnými fotografiemi.

pamětník 29.04 – 30.27 (s vystříhanými částmi uprostřed)

„...když už jsme měli rodiny a děti, tak jsme uvažovali, jak nejlíp strávit dovolenou s těma malejma dětma, s kterýma se nic moc nemůže, tak jsme řekli pojedeme na vodu, pojedeme na Berounku, kterou dobře známe a jeli jsme ji mockrát potom ještě, tohleto bylo v 70. letech, jeli jsme ji ze Stříbra, to je nad Plzní hodně vysoko, ze Stříbra až sem do Černošic a přijeli jsme... vlastně na tý kánoi až domů. Tak to mělo velkou výhodu... Ta Berounka je taková bezpečná řeka, ale strašně krásná.“

voda

7. vstup

Pokud bychom si měli vybrat jen jednu věc, kterou jsme se na setkání s panem Douskem naučili, pak je to si všímat jednoduchých krás kolem nás, které možná sami považujeme za všední.

bublání vody/písnička